

holder os mulige Indrømmelser fra det sjællandske Jernbaneselskabs Side. Hvor er der nemlig den ringeste alvorlige Udsigt til, at saadanne Indrømmelser ville stee? Man har vel flere Gange antydet Muligheden deraf; men det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) har jo endnu idag mindet om, at ved et Møde, som Delegerede af det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse have haft med Udvalget, optraadte disse meget tilbageholdent; de henviste os til Indenrigsministeren; det var det Væsentlige, der fremkom fra dem; men gjen-nem Indenrigsministeren er der intet Yderligere fremkommet. Der foreligger altsaa ikke den ringeste Sandsynlighed for, at det sjællandske Jernbaneselskab vil gaae ind paa at indrømme noget Yderligere, end hvad der foreligger i Regjeringens Lovforslag. Vil det indrømme Mere, da lad os see det, og lad os see det snart, thi Tiden løber, og Sagen trænger til at komme til en Afgjørelse, og det snart.

Krieger: Det var kun, om jeg saa maa sige, som en Episode, at jeg ønskede at gjøre en lille Bemærkning. Den Forklaring, vi nu have faaet af det ærede Medlem om Grunden til Lovforslagets Tausked paa et væsentligt Punkt, er i høi Grad karakteristisk. Det er den gamle fra enkelte Medlemmer i Folkethinget hidrørende Theori, som Landstinget aldrig har anerkjendt, Landstinget har aldrig anerkjendt, at Behandlingen af de Landstinget først forelagte Love, som medføre Udgifter, skulde foregaae i Landstinget paa den Maade, at det velvilligt tillodes dette Thing at vedtage nogle almindelige Bestemmelser, men at den tilbørlige Gjennemførelse ikke skulde kunne finde sit endelige Udtryk i det af Landstinget vedtagne Lovforslag, men først i Folkethinget. Denne Theori skulde altsaa nu i al Stilhed beherske vor Behandling af denne Sag; thi Udvalget har ikke sagt et Ord derom, før jeg bragte Sagen paa Bane. Det er et nyt Beviis paa, at denne Sag ikke er forberedt saaledes, som naar Regjeringen havde taget den i sin Haand. — Med Hensyn til en Bemærkning, som er gjort af min ærede Collega ved Siden af mig (David), skal jeg kun minde om, at Enhver jo naturligtviis meget godt veed, at, naar

man trænger til et Statslaan og trænger hurtigt dertil, naar det hæfter i saa Henseende, saa maa man give en mere eller mindre uidskrænket Myndighed; en Myndighed, som, om den end altid begrænses ved det constitutionelle Ansvar og af og til ogsaa ellers kan modtage en og anden Begrænsning, dog altid har Noget af et Dictatur i sig; det kan ikke vel være anderledes, men den Analogi kunde kun paaberaabes i nærværende Tilfælde, dersom man kunde sige, at der her forelaa en ligesaa overveiende Statsinteresse i, at der gaves en Bemyndigelse, i Henhold til hvilken Staten strax kunde overtage Driften af Jernbanerne. Analogien var rigtig, naar Forholdet var dette, at der nødvendigt skulde hastes med Jernbanernes Overtagelse under Statsdrift, med Tilfidesættelse af alle andre Hensyn; saa var det rigtigt, men ellers ikke; men et saadant Hastværk er der under ingen Omstændigheder; man kan under alle Omstændigheder vente, indtil det viser sig, hvilken Contract Regjeringen kan slutte med Bedkommende om Driftsactiernes Udløsning.

Fischer: Der er ikke Spørgsmaal om, at der skal hastes med Statens Overtagelse af Driften med Tilfidesættelse af alle Hensyn, men om at komme til en Afgjørelse. Dette har været den Betragtning, fra hvilken Udvalget er gaaet ud i denne Sag, og det er en Betragtning, der har været deelt af alle Medlemmer undtagen af det ærede Medlem for Aalborg (Kee), der raader til at tøve og betænke sig. Udvalget har været af den Anskuelse, og det slutter sig heri ganske til Regjeringens Opfattelse, at de nu bestaaende Forhold med Hensyn til Driften af de jydsk-syenske Jernbaner ere saa uheldige, at det er i høieste Grad ønskeligt, at man snarest mulig kommer til en Udløsning. Fremdeles har det svævet Udvalget for Die, at, hvis Staten ikke griber ind i det nuværende Dieblit, kunde man staae Fare for at see den nuværende uheldige Drift gaae over paa Hænder, hvorved den blev endnu uheldigere. Det er fremdeles en Overbeviisning, som Udvalget har maattet nære, at der vilde ligge Vægt paa, om man allerede inden den 1ste Marts kunde sætte Indenrigsministeren istand til med nogen